

נאיש אחד בלב אחד- אחדות מול אחדות

מדברים הרבה על הנק' של אחדות.. מה זה בכלל? זה בהכרח שכולם יהיו כמוני? אחדות בעם- תהיה רק כשכולם יהיו דוסיים? בעיני, התיאור של התורה על המצב של העם לפני מתן תורה- התיאור של הלב- זה התשובה. בלימוד הזה נשתדל בע"ה להבין את ההבדל בין אחדות לאחידות. מהלך הלימוד:

- מתודה-מה שאיפה- אחדות/אחידות
- סיפור- כפר מגדלי התירס- לא לאחידות!
- משחק- כולנו עושות אותו הדבר, למרות שאנחנו נגד אחידות
- קטע- האדמו"ר מטאלאנא
- מתודה-רק באחדות ננצח
- קטע- צריך את כל אחד עם המיוחדות שלו
- סיכום- הרבנית אורה רבקה וינגרוט

להכין מראש:

- דף מקורות- מצורף
- פזל ודף משבצות אחיד
- בקבוק וכוסות עם חוטים
- להתפלל על זה. אין מצב בלי סיעתא דשמיא!

• **פתיחה: מתודה:** מניחים פזל (שלם..). ודף שלם בצבע אחיד מחולק למשבצות. שאלה לדיון- שאנחנו שואפים לאחדות, מה המודל שלנו? פזל שכל חתיכה בו היא שונה או דף שכל המשבצות בו בול אותו דבר?

• **סיפור- כפר מגדלי התירס**

במקום רחוק, בצפון של הצפון, בו כל המים מתחילים אט אט להפוך לקרחוני ענק חיו בשלווה אנשים קטנים, פשוטים שלא מכבר זכו, או לפחות כך חשבו, להגשים את חלומם! אותם אנשים קטנים, באותו מקום רחוק, לא ידעו שלווה בחייהם ואת כל מרצם, כוחם ומשאביהם השקיעו בדבר אחד ומיוחד: העיסוק המשותף והמאוחד של גידול התירס בקרקע הקשה והבוגדנית של הקוטב הצפוני.

כל אותם אנשים היו מומחים גדולים בנושא גידול התירס והיו בקיעים בפרטי פרטים של הרכב הירק ומוכשרים בכל תנאי גידולו. לא היו כמותם מעולם! את הכפר הקימו לא מזמן לאחר, שכמובן, בחרו בקפידה כל איש, אישה, נער, נערה ואף ילדים כאשר לא חסכו במבחנים ודרשו ידע עצום בגידולים מורכבים של תירס.

את ההתיישבות הקימו די ברישול מאחר ובתים של ממש לא היה מי שיבנה להם.

ביום המחרת מיד פצחו בשריקת הצהלה ופיזזו לכיוון המטעים.

הגידולים, כפי הצפוי, נקלטו כראוי והפירות הראשונים ממש היו תאווה לעיניים!

התירס, היה כמובן המאכל העיקרי ויש לציין גם – היחיד.

אך לא להתלונן, חלילה, רצו.

כל מה שתאוו לו היה: גרעיני תירס לפיצוח, קלחי תירס לכרסום, רסק תירס למריחה ואף מיץ תירס לרוויה...

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

ואז, אחרי כמה שבועות של חיים... בצל התירס, חטף אחד הנערים דלקת ריאות חריפה ומיד הושעה מעבודתו, אך יותר מכך לא יכלו האנשים האומללים לעשות, הרי איזה רופא ימצא בין כל מגדלי התירס הדגולים!?

וכשלקתה אישה אחת בהרעלת קיבה (כן, מתירס) לא היה מי שיגלה שאם אתה מגדל תירס ואפילו מומחה, אף עם, אף פעם, לא תוכל להיות מרפא!

בבוא הזמן, כשהיו צריכים משהו שיתקן את התאורה. או את הקיר הנופל, או את האינסטלציה גילו שבין כל מגדלי התירס המהוללים לא היו ולו איש תחזוקה אחד. לילדים לא נמצא מלמד או מורה, לתינוקות לא הייתה מטפלת או גננת.

לאט לאט איבדו את כל נכסיהם כי את התירס לא היה ניתן לייצא, והרי למכור תירס, גם את הזן הנדיר ביותר, לא היה שווה... ויותר נכון- לא היה למי!

את כפר מגדלי התירס אף אחד לא הכיר, והסיפור הזה לא מסתיים בהכרזה מפוארת על הקמתה של עוד עיר כי כפר מגדלי התירס נשאר כפר ללא שום מגדלים שאת כל מרצם השקיעו לריק ולבסוף שקעו בייאוש ובלי הרבה הישגים.

דיון: מה אנחנו אומרות? זה נכון שכולם אותו הדבר..?

סיכום ביניים: אחידות זה לא דבר טוב ונכון!

• **משחק:** חוקיות, מלך התנועות

סיכום ביניים: סיכמנו שאחידות זה לא דבר נכון ובכל זאת כולנו ניסינו להיות אותו הדבר.. כולנו חזרנו אחרי מישהי אחת.. גם בחיים, מכירות את זה שמישהי באה עם פוני ותוך שבוע אין אחת בלי..? כל פעם שזה קורה רק כנדאי לנו לזכור את התירס..

• **קטע:**

"בעיסוק באחדות ישראל יתכן ואנו מחליפים את המושג באחידות ישראל, ולא היא: האחדות אין משמעה בשום אופן איבוד הנקודות המיוחדות לכל קבוצה, יש לשמור על הייחוד, תוך כדי אהבה, אחווה שלום ורעות בין הקבוצות השונות. זוהי האחדות האידיאלית... צריך להזהר מאוד בשני הקצוות: לא להתאחד עד כדי מיזוג העלול לטשטש את המחיצות שהן כה חשובות. ומצד שני, לא לתת למחיצות ולהבדלים להפריע לנו להכניס את כל גווני הקבוצות אל תוך מעגל האחדות השלם של כלל ישראל" (האדמו"ר מטאלאנא, "המה ינחמוני" ע"מ 201).

• **מתודה:** בקבוק עם חוטים: מכינים מראש בקבוק שמשוכים ממנו חוטים כמספר הבנות בשבט והמטרה שלהן זה בעזרת החוטים להעביר את המים לכוס. (שבט גדול יותר כמותית – אפשר להשתמש בבקבוק שמעבירים ממנו מים לכוס עם חוטים ולא לכוס רגילה..)

• **קטע קליל:**

רציתי לצבוע לי קיר גדול,
וחשבת: "אין בעיה, אני יכול!"
אבל כשהתחלתי את העבודה,
גיליתי שזו מלאכה לא פשוטה.
בהתחלה מרחתי כחול, אבל אז,
ראיתי שחסר לי צבע קצת עז.
צבעתי באדום, שקצת יבלוט,

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

וראיתי בברור שחסר לי עוד.
שמתי קצת ירוק, משהו חי,
ועדיין זה לא מצא חן בעיני.
אז בשביל הרצינות, הוספתי שחור,
אבל היה חסר לי קצת אור...
לכן הוספתי גם קצת לבן,
ואחר כך צהוב, וסגול כמובן.
וכך הוספתי עוד ועוד צבעים,
והשתדלתי- כל צבע במקום המתאים.
וכשגמרתי את כל הצביעה
הקיר יצא בכלל לא רע!
אז חשבתי, ואחרי כמה זמן,
אני חושב שתפסתי את העניין-
רק כולם ביחד- כל הצבעים,
עשו את הקיר למשהו מקסים.
והצבעים- לגמרי שונים אבל כל אחד,
הוסיף לקיר נופך מיוחד.

סיכום ביניים: מקסים, אז עכשיו ראינו שכדי להגיע לתוצאה צריך את כולם, ולא רק את כולם אלא את כולם שונים.. שכל אחד יבוא איך שהוא, בגוון המיוחד שלו וזה מה שייצור את היופי..

• **סיכום:** "כאיש אחד בלב אחד" - קטע מקסים של הרבנית אורה רבקה וינגרוט, אור הלבנה, עמ' 233:
"הביטוי "כאיש אחד בלב אחד" מתפרש בפשטות כצוותא ואהבה.
אם נתבונן בליבו של האדם, נגלה שהוא מורכב מארבעה חלקים- שתי עליות ושני חדרים. לכל חלק בליבו של האדם יש פונקציה, תפקיד ואופן תפקוד שונה. רק אם כל חלק עושה את תפקידו הייחודי, בשילוב עם שאר החלקים, מתפקד הלב כמו שצריך."

אנחנו מצליחים להבין ולהפנים את זה? שאנחנו רוצים אחדות בעם זה בכלל לא שכולם יהיו כמונו! ילדים טובים נריה. זה שכל אחד יהיה הוא, בפשטות ושיתחבר לכלל! איזה לימוד חשוב זה. מאחלת לנו שבעז"ה נזכה להיות מי שאנחנו ומאוחדים עם עצמינו, ומתוך זה עם העם המתוק שלנו!